

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXI. Quod si quis pendente lite matrimoniali aliam acceperit, & postea inter ipsum & primam diuortium fuerit celebratum, potest cum secunda remanere. Et quod non est dicendus consensus de praesenti, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

C A P. XIX.

De muliere, quæ est iniuita tradita viro, & detenta, cum inter vim & vim sit differentia, & vtrum postea consensus intercesserit, quia certum nobis nil expressisti, inquisitioni tuae nil possumus respondere. Illos autem qui propter consanguinitatem prohibentur coniungi, & postea contra interdictum ecclesiæ se se receperint, excommunicationi debes subiicere, donec tamdiu separantur, quo usque legitime cognoscatur, vtrum eorum matrimonium de iure possit & debeat stare.

C A P. XX. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Ex literis quas super causa matrimonii cuiusdam iuuenis, R. nomine, & Mariae filiae Gileberti de sancto Leodegario, transmisisti, solicitude nobis innotuit, quam in ipsius negotii examine seruasti. Quia vero absentibus partibus veritatem nequiuimus plenarie indagare, nec causam ipsam ad te remittere, a quo pars mulieris ad audienciam nostram noscitur appellasse, eam venerabilibus fratribus nostris, VVintoniensi, Herefordensi, & Bathoniensi episcopis duximus committendam. Ideoque fraternitati tuae per A. S. presentibus mandamus, quatenus partes adire eorum presentiam, cum ab eis fuerint euocatae, & quod ipsi iudicauerint iniuiabiliter obseruare, contradictione & appellatione cessante, compellas.

Ad eum a quo est appellatum, non posse causam remitti.

C A P. XXI. *Idem Urbanus M. Cenom.*

Cum in apostolica sede, cui licet immeriti praesidemus, magisterium resideat totius ecclesiastice disciplinae, dignum est & consonum rationi, ut quoties circa negotium ecclesiæ aliquid dubietatis emerget, ad ipsius deliberationis arbitrium recurratur. Intelleximus siquidem quod cum inter villicum de Herneia & vxorem eius coram teste questio matrimonii tractaretur, & productis testibus, & eorum examinationibus diligenti examine discussis, ante publicationem idem villicus reuersus ad propria, publice inter se & vxorem suam proposuit, sententiam diuortii iudicio ecclesiæ esse promulgatam: & sic suggesta omnibus falsitate, quamdam aliam mulierem facti

Concil. Tom. 27.

Xxx ij

nesciam, sibi copulare præsumpsit. Postmodum vero super prioris matrimonii quæstione literis a sede apostolica impetratis, delegati iudices sententiam diuortii protulerunt. Vnde quia villicum & mulierem quam superinduxerat, pendente lite prioris vxoris, inuicem assensu consentire: tua nos duxit fraternitas consulendos, vtrum tales sint ad matrimonium admittendi. Nos autem auctoritate præsentium tuæ sollicitudini respondemus, quod imposita ei penitentia competenti, & infra ipsius penitentia tempus carnali commercio interdicto, postmodum in maritali copula poterunt remanere. Super eo vero quod a nobis similiter postulasti, vtrum ille qui in quamdam mulierem consensit, si pater eius videlicet suum præstaret assensum, si ad consummandum matrimonium sit compellendus: non minus respondemus, quia cum assensu liber dici non possit, qui alieno reseruatur arbitrio ac conditioni, ipsum canonica non improbant instituta, quæ consonant honestati, nisi voluntas patris postmodum intercedat, nequaquam ad contrahendum matrimonium est cogendus. Nam licet felicis recordationis Alexander papa prædecessor noster in suis videatur consultationibus respondisse, quod despousalia interposita conditione certa, conditione ipsa minime obseruata, si consensus de præsenti intercedat, vel carnis copula subsequatur, dissolui non debent, sed firmiter obseruari: nequaquam est nostræ diffinitioni contrarium, cum huiusmodi consensus nequaquam sit de præsenti habendus, licet per verba de præsenti euidentius exprimatur, quod in alieno arbitrio non habito, sed habendo, consistunt: aliam tamen non potest ducere vxorem.

Ante carnalem copulam ipsa ad religionem transeunte, alioquin se-
cūs, ut su-
pra.

C A P. XXII. *Idem Eberardo Paduano.*

Super eo quod ex literis tuis intelleximus virum quemdam & mulierem de mandato domini vtriusque assensu inuicem recepisse, nullo sacerdote præsente, nec adhibita solennitate, quam solet Anglicana ecclesia adhibere, & aliam prædictam mulierem ante carnalem commixtionem solenniter duxisse & cognouisse, tuæ paternitati duximus taliter respondendum, quod si primus vir & mulier pari consensu de præsentisese receperint, ipsa de-

ANNO
CHRISTI
1173.